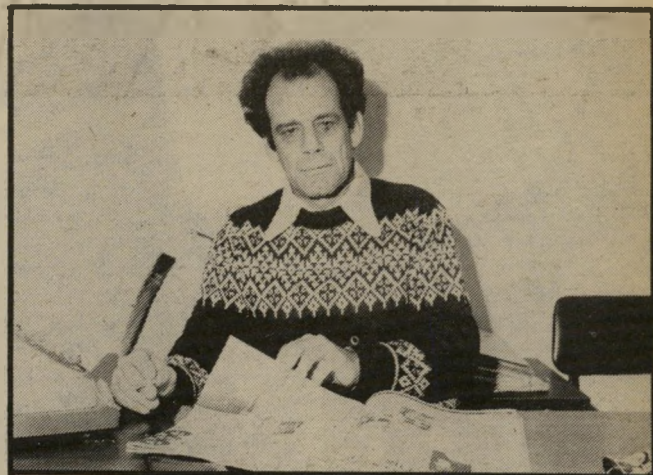

עיתונות

מי סיפר למישטרה?

האם מפר העיתונאי ממשטרת חיפה את הכתובות של תחנות השידור של פלוניזויות הכבלים? ודשם מה?

הצהרן מעריב וזה לכתבת סקופ בעמדה הראשון, תודות לכתב העיתון בחיפה יהודה גורן. הכתב בעל רעמתה-שיער המתולתלת וזה להתלוות - ככתב יחיד

עיתונאי גורן
מטעמי סקופ

אל יחידה-המישטרה שפשטה על התחנות של טלוויזיות הכבלים הפיראטיות ששידרו באזור חיפה. אך הכתבים של העיתון גיבשו האחרים החליטו שלא לשתף. תקן הבלעדיות של גורן לא מצא חן בעיניהם.

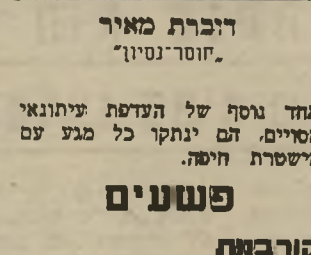
מדוח עמרים ברוטמן:

מישטרת חיפה נמצאת, כנראה, במצב קשה. היה עליה לערוך הסכם עם עיתונאי מקומי כדי שתוכל לתת לשוטרים את הכתובות שמהן שידרו טלוויזיות-הכבלים. וחמורה זאת להבטיח לכתב בלעדיות על סיקור הפשיטה.

עתליה מאיר, הדוברת החדשה של מישטרת העיר חיפה, לוקחת על עצמה את האחריות על הבלעדיות המחירה שניתנה ליהודה גורן. היא אומרת: "הדבר נבע מחוסר-הנסיון שלי. במהלך הפגישה הרגשתי שמהווה לא בסדר, וביקשתי ממרכז הדיווח המיבצני עזרה של המישטרה שיתקשרו לעיתונאים, אך משום מה לא נרצה הקשר".

מאיר היא הדוברת השלישית של מרחב חיפה בשנה האחרונה. הכתבים הפליליים בעיר טוענים שהיא דווקא אינה אשמה, והאחראי לפרשה המוררה הוא מפקד המחוז, תת-ניצב המיבצני מית. ההסכם בין העיתונאי והמישטרה נערך באמצעותו הם אמרים.

הכתבים האלה אמרים גם, כי חברים גורן קיבל את הכתובות כעיתונאי, והעובדה שהוא מסר אותן למישטרה כדי לקבל בלעדיות היא פגיעה בכבוד המיקצוע. יהודה גורן עצמו אומר על ה"פרשה": "לא היו דברים מעולם. שבעתיים לפני הפשיטה היתה לי כתבה בחנוכי' של טלוויזיות-הכבלים. במסיגרת הכתבה פורסמו במישבצת כתובות של מפעילי תחנות-שידור פיראטיות. הכתבה היתה אחת מסידרת של שלושת כתבות, שבעיקבותיהן פורסמו כי תבות גוססת בארץ ובידיעות אחרונות. לולא הכתבות שלי, לא

דוברת מאיר
"חוסר-נסיון"

אחד נוסף של העדפת עיתונאי מסיים, הם ינתקו כל מגע עם מישטרת חיפה.

פשעים

קורבנות

אחותה של שודמית שני קראה קריאות גנאי לעבר הנאשמים והתעלפה.

בסערת מישפט הרצח הכפול החדש נשכחו כמעט הקורבנות, מי של נחמיאס ושלומית שלי.

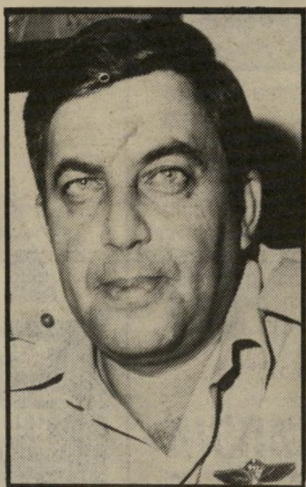
מזה ימים אחדים מגיעים לבית-המישפט בני מישפתה של שולומית שלי. בתחילה באה אמה, אשה נמוכה לברשה שחורים. היא יושבה והקשיבה לדברי הרוצחים, "רוצחים, חלאת!" למחלת לא חזרה האם, אבל במקומה הגיעו האב, האב והאחות. האב, שהוא אדם צעיר למדי השתנה ללא הכר מאז מותה של שולומית.

היו התחנות-הפירטיות מזיוות למישטרה. ההסבר של גורן לעובדה שהיא קיבל בלעדיות הוא קצת מוזר: "המישטרה בחרה בי ככתב בלעדיות שזה היה סקופ שלי". דוברת-המישטרה, כאמור, יודעת לומר דברים אחרים לגמרי. בבדיקה שנערכה במישטרה התייחסו, שהכתובות נמסרו לשוטרים מוקדם יותר. גם הכתבים האחרים בחיפה אינם מקבלים את ההסברים של גורן, הם עומדים לפנות במכתב חב חריף אל מפקד מישטרת חיפה ואל מפקד המישטרה. הם אומרים, כי אם יהיה מיקרה

משבי | מכונת-האמת

האזרח נעצר מכיוון ששינה את דעתו וסירב להיבדק במכונת-האמת.

לפני זמן-מה היה שוד מזוין ואלים בביתה של אשה בת-לאביב.

תת-ניצב עמית
צפוי לחרם

המישטרה תקרה וחקרה ולבסוף העלתה חשד כי לאברהם כהן יד בשוד. החשד נפל עליו מכיוון ש הוא עובד כשוטף מכוניות כתב-יון בבית-הרכב בתל-אביב, ורחץ פעמים רבות את מכוניתה.

נעלב ונעצר. ימים אחדים חיפשו את כהן בבית-הרכב כדי לחקרו. אולם שלושה ימים לא היה כהן בעבודתו, והשוטרים לא טרחו לחפש בבית. כאשר מצא אותו לבסוף ושאלו אם יסכים להיבדק במכונת-האמת, הוא הסכים. אך כן אשר נלקח לבדיקה ושמע את הפקדות ואת הטון שבד דיבר אליה, נעלב התחיל כי אינו מוכן להיבדק. הוא סירב להמשיך את הבדיקה במכונת-האמת. לכן נעצר, והמישטרה הביאה אותו לפני השופט ראובן זיו לשם הארכת מעצרו.

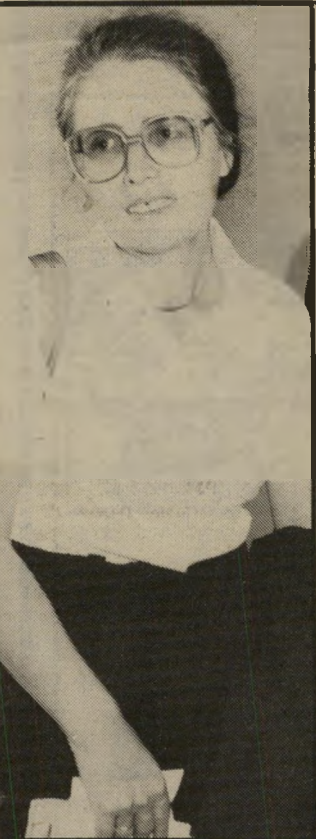
הסניגור, דרור מקרין, הראה ל שופט את קלישות הראיות נגד כהן. "כל מה שמחזיר אותו זה שהוא מכיר את מכוניתה של זה קורבן מעבודתו, חוץ מה אין לו מישטרה כל ראייה נגדו", טען עורר-הדין. השופט נראה כמשתכנע מטענות הסניגור, אך לבסוף סקס כי חממת העבירה מצדיקה את מעצרו של כהן ל-48 שעות.

שמועות על הבטחות למינוי שופטים כשוחד בחירות בלישכה, קנוניות מטעם המפלגות והכל בוחשים בקדחה

ואמנם, נהוג הוא, כי ראשי-הלישכה הם עורכי-דין ידועים-ונכבדים. בעבר עמדו בראש הלישכה אנשים כיהושע רוטנשטיין, רייך, היום ראש לישכת-העיתון גות, יצחק טוניק, היום מבקר-המדינה, ויושבי-הראש האחרון, אמנון גולדנברג. גם הוא איש-יות נחצת ומוכרת.

התפקיד השני במעלה בלישכה הוא תפקידו של זפרן עצמו. מי חוז תל-אביב הוא הגדול ביותר והעשיר ביותר בארץ. העומד בראשו חולש על מרכזיות אדיר בלישכה. על כן, היה תפקיד זה הראשון שנמכר במיקוח על הקר אליציה.

זפרן, שהוא איש הליכוד, שיך לסיפתו של ברגר. כדי להשיג

ראשי-סיעה מירומה
"לברו אצל שר-המישפט..."

את שיתופה בקואליציה של ה"סיעה הגדולה ביותר בלישכה, סיעתו של אמנון גולדנברג, סיעת הצעירים ארצית וכללית, הבטיח להם ברגר את משרת יושבי-הראש ועד מחוז תל-אביב. התפקיד זה מועמד עורר-הדין הנמרץ צבי מירומה.

הבטחות קורצות

די להבטיח את בחירתו של מיר, היה על סיעות הקואליציה לגטל את זפרן. הם חששו, שאם יחליט זפרן לרוץ כמועמד לתפקיד זה באופן עצמאי, או ישתף פעולה עם סיעתו של ליבאי, עלול הוא לסכן את בחירתו של מיר. על כן היה צורך להבטיח לזפרן הבטחות קורצות, שיגרמו לו להחליט על מחוז תל-אביב.

מזכרים את הלישכה מ"קיר לקיר", טוען אחד העסקנים הוותיקים בלישכת עורר-הדין, יושבי-הראש ועד מחוז תל-אביב, עורר-הדין יונתן זפרן. במכירה-הכללית הנערכת במוסדת הלישכה לקראת הבחירות ה"קורבנות זפרן הוא הקורבן הראשון.

המישרות בלישכת עורר-הדין אינן נחשאות שטר, הן כולן נעשות בהתנדבות, ובכל זאת, רבה התחרות ורבות האינטריגות לקראת הבחירות, שיערכו בסוף פברואר.

מעולם לא הילכו שמועות פרו-עות כל-כך בלישכה כמו הפעם. שמועות על מכירת תפקידים בלישכה לכל המרבה בקולות, וגם על מכירת מינויים של שופטים מחוזיים.

מועמדי מיפלגות

התפקידים הבכירים בלישכת עורר-הדין מביאים הרבה כבוד, יוקרה ופירוטום. הם המי אפשרי לנושאים להיות קרובים לצלחת, להתחנך בגדול-המדינה ולקבל נתחים מהעוגה. בבחירות הנוכחיות מתחרות כשש רשימות ארציות ועוד כמה וכמה רשימות מחוזיות. כולם בוחשים בקדירה, והמאבק מחריף עוד יותר לכי-וון הצמרת, שם ניצבים שני מועמדים מקצוות פוליטיים מנוגדים.

פרוססור דוד ליבאי (49), מועמד סיעת נאמני המיקצוע, מזהה עם מיפלגת העבודה. המתחרה בו, עורר-הדין מנחם ברגר (60), מועמד סיעת המיקצוע החופשי הוא איש חרות.

המועמד השלישי לתפקיד הנכבד הוא עורר-הדין אמנון בן-דרור, מסיפת עצמאות ושינוי. הוא אינו מזהה עם מיפלגה כל-שהי, וסיעתו מופיעה זו הפעם הראשונה לבחירות בלישכה. לבן-דרור אין כל סיכוי להיבחר לתפקיד הרם, והוא יודע זאת.

ידועים ונכבדים

מציעיהם של המועמדים ושל הסיעות דומים. כולם רוצים את טובתה של עורר-הדין ה"שכיר העצמאי. כולם רוצים ביחזוק מעמדה של הלישכה, כל הסיעות דוגלות במתן שירותים טובים יותר לעורר-הדין והסדרת השתלמויות מיקצועיות במחיר זול.

אך מכיוון שהבחירות הן אי-שיות, מתמקדת מערכת הבחירות באישותם של המועמדים העיקריים.

בשנים קודמות היה נהוג כי המועמד לראשות הלישכה הוא אדם בעל שיעור-קומה, שהביא אתו נדנודיה של קולות לסיעתו. אומר זפרן, "ברגר, המועמד ה"שכיר העצמאי, מייצג את החופש שגנה של סיעת המיקצוע החופשי. אינו כזה, ולכן הוא חייב למכור את כל נכסיו הלישכה כדי להשיג קואליציה שתבטיח את בחירתו".